

## Wie is de baas?

Jasper is de baas van de zandbak, dat weten alle kinderen. Er zijn niet veel kinderen die in de zandbak spelen als Jasper er is. Sofie wil ook graag in de zandbak spelen, maar ze durft niet goed omdat Jasper en zijn vrienden erin zitten. Ze loopt er maar wat omheen en probeert een plekje te vinden waar ze haar zandtaartjes kan maken. Maar nee, het lijkt wel of Jasper en zijn vrienden vandaag de hele zandbak in beslag nemen met hun graafmachines en keepwagens. Opeens is Sofie het zat. Ze kijkt om zich heen. De andere meisjes spelen op het klimrek. Ze rent ernaartoe.

‘Meiden, willen jullie mij helpen?’

De andere meisjes komen om haar heen staan. Sofie legt haar plan uit. Eerst lijken een paar meisjes er niet zoveel zin in de hebben, en Ingrid en Lea kijken zelfs een beetje angstig.

‘Niet bang zijn, meiden! Op deze manier moet het lukken!’ zegt Sofie opgewonden.

Dan knikken ook Ingrid en Lea. ‘Oké, wij doen mee.’

‘Super!’ zegt Sofie. ‘Ingrid, Lonneke, Petra, Lea en Janneke, als jullie van de ene kant komen, dan komen wij van de andere kant, oké? En goed op mijn teken letten hè? Want het is heel belangrijk dat we het allemaal tegelijk doen.’

Eerst gaan ze naar het speelgoedhok. Daar pakken ze allemaal een schep. Dan lopen zo onopvallend mogelijk over het schoolplein, in de richting van de zandbak. Als ze er ongeveer twee meter bij vandaan zijn, geeft Sofie het teken. Direct rennen ze alle tien naar de bak en springen er dan middenin.

‘Hé, kijk uit!’ roep Jasper, als Janneke tegen zijn graafmachine aanspringt. Mopperend zet hij hem weer overeind. Dan kijkt hij verbaasd rond in de overvolle zandbak. Alle meiden zijn druk in de weer met hun scheppen. ‘Zeg, wij waren hier het eerst!’ roept hij. Maar de meiden doen net alsof ze hem niet horen. ‘Leuk hé, in de zandbak spelen?’ zegt Ingrid. ‘Wat maak jij?’ vraagt Petra. ‘Eh... ik ga een hele diepe kuil maken. Help je mee?’

Jasper geeft Petra een harde duw. ‘Weg jij!’

Petra valt achterover in het zand. Ze wordt een beetje bang als ze Jasper boze gezicht boven zich ziet. Maar dan komen de andere negen meiden om haar heen staan.

‘Jasper, de zandbak is niet van jou hoor! Wij mogen hier net zo goed spelen!’ zegt Sofie dapper.

‘Maar wij waren hier het eerst!’ roept Jasper.

‘Jullie zijn hier altijd het eerst!’ zegt Lea boos. ‘Als de bel gaat, ren jij altijd gelijk naar de zandbak, en laat je je vriendjes het speelgoed halen.’

Jaspers gezicht wordt rood. ‘Ik ben de baas van de zandbak!’ roept hij boos. Dreigend doet hij een stap naar voren, maar de meiden blijven dapper staan.

‘Niemand is de baas over de zandbak!’ zegt Sofie. Ze trekt met haar voet een diepe streep in het zand, helemaal van de ene naar de andere kant van de bak. ‘Zo, in deze helft mag jij met je vriendjes spelen. In die andere helft spelen wij,’ zegt ze.

‘En waag het niet om een stap over die lijn te zetten!’ zegt Lonneke dreigend.

‘Ahum..., jongens en meisjes, gaat het goed hier?’

Zonder dat ze het hebben gemerkt, is de juffrouw erbij komen staan.

Sofie kijkt Jasper strak aan. Jasper slikt een paar keer. Dan zegt hij: ‘Eh... ja hoor juf. Alles gaat goed. We hebben allebei een eigen helft van de bak.’

De juf glimlacht en steek haar duim op. ‘Fijn dat jullie dat zo mooi hebben geregeld met elkaar!’

De meisjes kijken elkaar aan en schieten in de lach. De juf moest eens weten!